

Utdrag ur domboksprotokoll:/renoverade domböcker för Skellefteå/
1702/286v

Olof Mosesson i Storkåge ./ sin styvfader Samuel Olofsson, som en god tid bebott käreandens sal. faders hemman, ang. rätt att tillträda sagda hemman.

Sam. O. säger sig ha underhållit hemmanet i 18 åhrs tid och sin ungdoms arbete där nedlagt. Beklagar, om han och hans hustru Kerstin Nilsdotter, käreandens moder, skulle bli därifrån utdrivna.

Modern Kerstin Nilsdotter begär sin införelse i gården, som varit lösören och penningar för fasta i sin faders hemman, för vilka pengar hon säger sig ha betalt på hemmanet varande gäld.

Därefter följer en lång och intressant redogörelse för hemmanets (jordens och åbyggnadernas) tillstånd förr och nu. Säggs att käreandens fader gått knekt, och att Samuel sluppit betala knektlegan.

Olof Mosesson? tilldömes rätt att tillträda hemmanet. I utslaget talas om att Samuels hustru Kerstin Nilsdotter använt de pengar hon fått i arv efter sin fader till att utlösa sin förre mans syskon. Nämnas därjämte en byteslängd av den 12 nov. 1683, vari nämnas bl.a. viss gäld till länsman Hans Nilsson i Åbyn.

1731/fol. 2v

Olof Eliesson i Storkåge uppvisar ett av svärföräldrarna Samuel Olofsson och hans hustru Kerstin Nilsdotter i Storkåge den 8 februari 1731 författat och av dem samt sonen Nils Samuelsson jämte vittnena Johan Jonsson och Olof Olofsson i Storkåge underskrivet testamente, varuti de till bemålte Olof Eliesson och hans hustru Anna Samuelsdotter mot vissa förbehåll testamenterar deras skattehemman i Storkåge av 9 skl.....

1743/329v

Moses Olofsson i Storkåge jämte sju andra bönder böte för försummelse beträffande kronoskjutsningen.

1744/212r

Jon Danielsson i Storkåge :/. grannen Moses Olofsson ibm om diverse "överträdelser"

1745/535 ev. 534

Olof Danielsson i ~~St~~ Storkåge och h.hu Kerstin Olofsdotter samt Nils Samuelsson och Moses Olofsson i Storkåge för sig samt den sistnämnde även för dess syskon Olof Olofsson i Piteå socken och Porsnäs by samt soldatänkan hustru Brita Olofsdotter i Storkåge

tvista om arv efter

dels avl. Vils Samuelssons syster änkan Anna Samuelsdotter och dels avl. modern änkan hustru Kerstin Nilsdotter.

Svarandena befria sig med ed från påståendet, att de skulle vid ~~h~~uppteckningen ha döljt något av kvarlåtenskapen ifråga.

1745/536v

Elias Jonsson i Ursvikem ./.. Nils Samuelsson, Olof Danielsson och Moses Olofsson i Storkåge ang. arv efter käreandens avl. son Olof Eliasson. Ärendet upptogs ej till behandling, enär hustru Anna Samuelsdotters (D.E:s hu) flera arvingar: Olof Olofsson i Porsnäs i Piteå s:n samt änkan hustru Brita Olofsdotter i Storkåge ej blivit stämda.

1746/120r

Det år 1745 av Elias Jonsson i Inre Ursviken instämde målet upptas nu till behandling, då käreande denna gång instämt även Olof Olofsson i Porsnäs och änkan hustru Brita Olofsdotter, som nu uppges vara i Östanbäck.

1746/120v

Nils Samuelsson i Storkåge ./.. sina brorsbarn: Moses Olofsson i Storkåge, änkan hustru Brita Olofsdotter i Östanbäck samt Olof Olofsson i Porsnäs och Piteå s:n samt svågern Olof Danielsson i Storkåge (egentligen: brorsbarnens svåger) ang. rättvist skifte mellan parterna efter käreandens sam- och svarandenas halvsyster avl. änkan hu. Anna Samuelsdotter och allas deras moder, avl. änkan Kerstin Nilsdotter. Framgår bl.a., att ~~hustru~~ hustru Anna Samuelsdotter avlidit först och modern Kerstin Nilsdotter någon tid därefter. Modern hade sålunda icke lämnat samsyskon till käreanden efter sig.

1747/509r

Av ärende ang. laga fasta framgår, att Olof Danielsson och hans hustru i Storkåge under år 1745 förvärvat fastigheten Storkåge nr .. om 9/64 mtl av följande personer:

Nils Samuelsson i Storkåge genom dess son Anders Nilsson, Moses Olofsson i Storkåge, dennes broder Olof Olofsson i Porsnäs och Piteå socken och dessas syster Brita Olofsdr, änka e. avl. sold. Mårten Kruskopp,

Nils Samuelssons syster och de övrigas fadersyster Anna Samuelsdotter(avl)

och modern resp. farmodern Kerstin Nilsdotter (änka, avl.).

Nils Samuelsson hade skött den sistnämnda i 9½ år.

Fastigheten upptagen som särskild rök vid 1695 års rotering.

1748/219r

Moses Olofsson i Storkåge förordnas till förmyndare för eller anges vara förmyndare för avl. Olof Nilssons i Kusmark omyndiga barn.

1751/722v

✓ Brita Larsdotter (möjligen kskrivfel? borde vara: Carlsdotter!) i Boviken hade den 16 febr. 1734 testamenterat sin ringa egendom till sin systerdotters son, Moses Olofsson i Storkåge och dennes hustru.

Den 21 mars 1769.

S.D. Efter föregången stämning instalte i Rolfs,
biträdd af herr Fendrichen wälborne Johan Peter Schildt emot
sine swågrar Nils Nilsson, Lars Swanberg, Per Nilsson och Jöns
Nilsson; men Förmyndaren Nils Olofsson i Ytterbyn war icke til
städes, ehuru nämдемannen Bäckman intygade, att han i laga tid
stämd blifwit, och sakfältes altså Nils Olofsson för uprops för-
summelse til En daler silfwermynts böter.

Sedan detta utslag blifwit afsagdt, så ingaf käranden
följande skrift.

För allom them, som thetta i någon mätto angå kan, göre
wi undertechnade härmedelst witterligit, thet wi til wår swåger
Eric Ericsson och thes nustru Elisabeth Nilsson dotter uplåta och
afstå all wår talan och pretension til min afledne swärmoders
hustru Giertrud Nilsson dotters arfwe Skattehemman i Ytterbyn, 1/3
mantal stort, at med mine swågrar Penr Nilsson och Lars Swanberg
samt Jöns Nilsson om besitnings förmonen af halfwa hemmanet öfwer-
enskomma det bästa han gitter och kan, uppå egna och min kiära
Hustrus wägnar.

Calix 16
Martii 1769

Jacob Eliasson
Jöns Holmström i Ytterbyn
til witne: Nils Hinderesson i Ytterbynholmen

Margareta Grelsdotter

Efter upläsande häraf, påstod Eric Ericsson det hans
hustru Lisa Nilsson dotter måtte få tilträda helften af det Skatte-

hemman i Ytterbyn 1/3 mantal, som hennes moder Gertrud Nilsdotter efter sig lämnat, emot det Eric Ericsson och hans hustru äfwen til helften utlösa denna senares medarfvingar för deras i halfwa hemmanet ägande andelar.

Swaranden bestridde i högsta måtto, at Lisa någon del af detta hemman undfå, utan för klyfning skie skall, det någon af Gertrud Nilsdotters framför dottren Lisa til Hemmanets besitning berättigad.

På efterfrågan erhöill Rätten den underrättelsen hela hemmanet finnes 6 Tunland öppen åker, utfordring för hästar och 12 kor, utom smärre kreatur, flere tillfällen och ängs intagande af utmarken, nödigt mulbete, swag timb men gärdsel och wedbrand, samt fiske i Hafs siön efter Løj Strömming, jemwäl och omkring Byssens Stränder efter annan fisk, alt til husbehof.

Erik Eriksson anhöll om anstånd med saken til at dertil få wederbörande om hela hemmanets värde at emedlertid erfara hwad Författning swaranderne angä omtwistade halfwa hemmanet görandes warder; Och emedan de sednare icke hade något wid det sökte anståndet at påminna pröfwade Rätten skiäligt detta mäh til nästkommande höst at uppskjuta; Åliggandes Parterne, i Brist af wänlig förening

Mig tillhörande Briggen Johannes förd af Herr Kapten L.F. Forssberg från Gefle lemnade New York på resa till Antwerpen den 10 februari 1871 och har sedan dess ingen underrättelse ingått om fartyget ej heller från besättningen något afhörts. Norrlands assurance förening utbetalade redan den 15 September förl. år Assurance beloppet för fartyget.

Stockholm den 28 februari 1872

Jn Bergman Olson

Till Nordmalings Skeppsrederi Aktiebolag öfverlåter och försäljer jag mig tillhörande sju åttondelar i Skeppet J. Bergman Olson mot en summa af Sextiofem Tusen Sexhundra tjugufem kronor, hvilka jag härmed erkänner mig hafva mottagit och tacksamligen qvittera.

Stockholm den 2 januari 1875

Eric Häggström

Egenhändiga namnteckningen intyga:

G.K.Lundberg

Johan L. Pyk

Porjus den 7 juni 1960.

Herr Kapten Ernst Bergman

Stockholm

Med stor spänning emottog jag Edra forskningsresultat beträffande Johan Bergman Olssons släkt. Att det inte förelåg någon släktskap med översten C.O. Bergman hade jag anat och är tacksam för att ha fått detta bekräftat.

Icke desto mindre är Edra forskningar om Johan Bergman Olsons fäderne av mycket stort intresse för mig. Såsom framgår av bifogade utdrag ur domboksprot. hade Olof Olofsson i Porsnäs en syster Brita Olofsdotter, som 1745 uppges bo i Storkåge och 1746 i Östanbäck. 1747 uppges hon vara änka efter avlidne soldaten Mårten Kruskopp.

Denne Mårten Kruskopp har jag inte återfunnit i husförhålls- böckerna men väl i dopboken, medan däremot änkan Brita Olofsdotter och hennes barn kan spåras. Brita Olofsdotter är min fm mm fm m, vilket betyder att alltså som står om Olof Olofssons i Porsnäs fäderne även hör hemma på min antavla!

I sammandrag kan meddelas om Brita Olofsdotter, att hon föddes 1705 i Storkåge och avled 1785 i Östanbäck. Gifte sig omkr. 1730 med sold. Mårten Andersson Kruskopp (rote 91 i Kusmark), född 1707 och död omkr. 1741 (troligen i slaget vid Villmanstrand). Barn: 1) Anna, född i maj 1731, 2) Olof, född 2/1 1734, 3) Maria, född i juli 1736, 4) Kerstin, född 12/2 1739, 5) Anders? född 1740. (Betr. Mårten Anderssons föräldrar rör jag mig ännu med hypoteser. Skulle tro att lösningen finns i någon dombok. Frågan är bara vilken. Eller i någon ännu ej upptäckt källa å Krigsarkivet!)

Till yttermera visso har jag ännu en anlinje, som med mycket stor sannolikhet leder från Myckle till Bureå och in i Bureus-släkten. Jag har alltså all anledning att intressera mig för Bureus-genealogierna. Jag hoppas att i sommar under semestern få tillfälle till ytterligare studier.

Jag är djupt imponerad av Edra forskningar. Utan tvivel har Ni också rätt i att Per Tomasson måste ha varit gift med Anders Jakobssons änka Malin Andersdotter. Fahlgrens förmodan håller inte. I prosten K.A. Fellströms papper har jag sett en liknande hyptes som den hos Fahlgren.

Efter stor tvekan har jag dristat mig att göra några randanteckningar och kompletteringar, men jag har en känsla av att det mesta, kanske allt, som jag där anför, redan är bekant gods. (På tal därom: en del "bråk" i domböckerna om Grandegodset i början på 1700-talet har jag ej tagit med.) I så fall får jag be om överseende.

Slutligen vore jag glad, om det hade funnits någon möjlighet att få förvärva ytterligare 4 el. 5 ex. av häftet "Johan Bergman Olsons fäderne".

Med utmärkt högaktning

Lester Wikström

Kommin. Lester Wikström, Box 273, Porjus.

Å sid. 8

berättas att änkl. (efter Sara Tomasdr) Olof Jonsson i Kusmark tog "en av Jacobs afkomma i Fällan /troligen en plats i Burträsk, som då tillhörde Skellefteå socken/..."

Eftersom jag aldrig hört talas om någon by med detta namn inom Burträsk gjorde jag följande reflexioner:

VISSERLIGEN

- 1) ib. sid. 5 och 6 anföres ur 1543 års jordebok om Per Tomaszon: "vtaff eth lithet fiiske nempt felle 1 sp." Nordlander tillägger "Nämnes 46, då det heter: haffwer han ith fiske benempt Finnefors 1 sp." Är det manne fråga om samma fiske eller är det så att 1543 arrenderar han kronofisket Fällforsen och 1546 kronofisket Finnforsen? (Minns jag inte fel är båda dessa fisken gamla kronofisken.) Skulle då inte "Fällan" i Bureus-gen. vara identisk med Fällfors?
- 2) Enl. Bureus-gen. (U-a, .a.a. sid 6): Saras broder "H. Jon Thomeson i Danemora Capell" har en dotter Agnes, "Olof Olses i finfors". Då ligger det nära till hands att identifiera "Fällan" med Finnfors. (I förbigående sagt: Frågan är om Uppsalaversionen av Bureus-gen. missuppfattat Hr Jon Thomessons barn. De barn som stå under honom borde snarare föras till Swen Jonsson och h.h. Malin i Sunnanå. Jag håller f.n. på med en undersökning härom.)
- 3) Mellan Norrböle och Boviken, ~~söder~~ norr om Skellefteå, ligger byn Fällviken, som på 1500-talet hade skattlagd jord och var bebott på 1570-talet. Om fäbodarna därstädes tvista Storkågebor, Boviksbor och Norrbölebor, enligt vad som framgår av domböckerna från början av 1700-talet. Möjligen kunde Fällviken ha benämnts Fällan eller Fällan eller "felle".

MEN

- 4) När det på 1600-talet talas om byn Fällan eller Fällan har jag aldrig funnit annat än att det är fråga om byn Fällan i Lövängers socken. Tyvärr har jag f.n. tillgång till endast strödda anteckningar från Lövängers socken, men det vill synas som om "Jacob i Fällan" kunde identifieras med Jacob Mosesson i Fällan. En finkamning av jordeböckerna borde kunna ge besked. Denne J.M. skulle mycket väl kunna vara kusin till Tomas Kälssons hustru Kälugh.

Några randanmärkningar till Ernst Bergmans "Johan Bergman Olssons fäderne." (Meddelande nr 2:1958 från Föreningen Johan Bergman Olsons ättlingar.)

1. Tomas Kettilsson satt i nämnden 1574.
2. Roteringslängden 1639 upptar i Storkåge en Joen Mosesson född 1592. Om denne är en äldre broder till Olof M., måste faderns födelseår 1578 vara fel. Han torde, därest han är broder till Olof M., ha dött o. 1640, ty eljest borde han ha övertagit hemmanet. - Dessa spekulationer omkullkastas dock av det som nog är sannolikast: Joen Mosesson till en helt annan släkt eller är i varje fall inte bror till Olof M.
3. Olof Mosesson uppges (sid.) vara född o. 1611. En~~x~~ roteringslängd 1637 (läst i mikrofilm, bör kollas) upptar Olof Mosesson 16 år gammal, alltså född 1621.
4. Olof Mosesson ger 1657 testamente efter sin (första) hustru.
5. (Brodern?) Peder Mosesson i Storkåge betalar 22/5 1653 2:- för bårkläde.
6. (Brodern?) Jacob Mosesson bötar 11/9 1653 för lönskaläge.
7. 1683 den 29/9 ~~h~~ fick Jacob Moses dåter i Storkåge böta för horerij (enl. kyrkans räkenskapsbok). Domboken 1683 innehåller ett mål: Samuel Jakobsson, gift korpral i Kåge, för lägersmål med sin tjänstepiga Karin Jakobsdotter ib. (se Fahlgren: Skellefteå sockens historia. Del I:2, sid 64.)
8. Skellefteå dombok 1659 4/7 § 14:
Olof Mosesson i Kåge och Nils Olofsson i Degerbyn tvistar om fordran.
9. Skellefteå dombok 1700, fol. 356 (ev. något längre fram):
L. Moses Jacobssons i Storkåge svärmoder hu Kerstin Olofsdotter i Ersmark omtalas. Det står även att han är gift med hennes dotterdotter.

Granden (Grönnan) i Kåge är en udde ursprungligen. Man har i äldre tid kunnat ro från Kågeälven och till Lillåfjärden efter en numera uttorkad grund ravin mellan Granden och Ön.

Axel Lindberg, 82 år gammal (son till Moses Lindberg) är den enda av den gamla släkten som ännu bor kvar på området. Han har för övrigt sålt sitt ställe till en brorson, Karl Amos Lindberg, chaufför i Boliden." Han lär knappast komma att flytta hit" tror säljaren.

Ägaren till Kågegården vid Nyborg i Skellefteå Per Lundmark, var gift med en faster till Axel Lindberg. Vid tiden för detta äktenskaps ingående kallade Lindbergs far Lundmarksgården för " Gammelgården" (i motsats till den gård - se foto- där han bodde. Genom giftermålet kom Per Lundmark att flytta in i gamla gården. Axel Lindberg hävdar att Lundmarkska gårdens tomt är hemmanets gamla och ursprungliga.

På det område som Axel Lindberg kallar "Grannhemmanet" bor nu dels Axel Lindberg, dels Bernt Kågström och dels Andreas Kågström som är repslagare.

Vad Axel Lindberg menar med Grannhemmanet är givetvis endast en del av Grönnan och det begreppet har uppkommit i sen tid sannolikt i samband med något laga skifte eller storskifte troligen vid 1800-talets början. Sakerligen har hela - eller större delen- av markområdet förut hört till samma ägare. Hemmanets ägor har legat på båda sidor om älven, uppger Lindberg.

L. är såvitt jag vid ett hastigt besök kunde konstatera, ganska tom på riktigt gammal tradition. I övrigt är han vid god vigör kroppsligen och andligen.

Bortsett från ny bebyggelse har själva platsen uppenbarligen inte ändrat sig något att tala om utom den fortgående uppgrundningen som torkat ut ravinen i nordost.

Detta är ju synnerligen magert men det är väl inte omöjligt att ytterligare uppgifter och detaljer kan inhämtas.

Häradsrätternas Lagfarts och Intecknings Protocoll. Pars
secunda. 1771. Hérads hövding Petter Folcker. (fol. 2007.)

Den 21 oktober 1771.

S.D. Samuel Olofsson i Näsbyn ingaf det Inventarium
som gästgifwaren Ifwar Tomasson dersammastädes i Lifstiden
och hans hustru Barbro Danielsdotter den 6. Maii sisdledne
öfwer hans fasta och lösa Egendom uprätta låtit. Hwaraf be-
fants, det Ifwar tomasson lämnadt efter sig et skattehemman
i Näsbyn 5/16 mantal; Och war jämwäl å berörda Inventarium f
följande anteckning.

Sedan thesse afgående Poster af Egendoms Summan
blifwit dragne, warder behållningen af dhet lösa 886 daler
4 ./. och af det fasta 666 daler 1/3 ./. som til sammans
lagde giör 1552 daler 26./. 3re kopparmynt; af hwilken be-
hållnings Summa Fadren I. T. förordnade nemligen, til afledne
sonen Johans efterlämnade barn 600 d:r, til Dottren Maria
164 daler 26 ./. , til dottren Beata 100 D:r och til dottren K
Kierstin 100 daler, samt til dottren Anna 100 d:r, och dess-
utom til sidstnämde dotter Anna och hennes tiltänckte man 488
d:r alt kopparmynt såsom sytninge lön för det the honom I.T.
til döde dagar föda, skiöta och hans Jordafärd besörja skola.
Efter alt thetta förordnade Fadern I.T. än ytterligare, at
dottren Anna och hennes tiltänckte man skola efter hans död,
ej allenast äga hans del i lösa, utan ock i fasta Egendomen
för thet wärde then nu finnes utförd, samt at så söka sig then
wällofliga Härads Rättens laga Fasta härå; Men theremot wara
förbunden icke allenast at betala then gäld nu i afgående Pos-
ter finnes uptagen, utan ock hwad i arf til hwar och en af
hans barn nu blifwit them tillagdt, thertil med skal ock hon
Anna med thes man wara förplichtade, at hos sig i hus och

I. T. : Ifwar Tomasson

bröd hafwa afledne sonen Johans efterlätne äncka Brita Johansdotter, sållänge hon sig håller ogift, samt föda och upfostra bemelte afledne sonen Johans Omyndige 7 barn, utan något beräknande, til thes the sig sielfwa födan förwärfwa kumma, och öfwer alt thetta, at låta dottren Maria så länge hon sig ogif håller, niu et fritt hemkall, som alt på til frandeles minne antechnades.

At sålunda om föregående min Egendom af mig med godt förstånd och fri wilja blifwit förordnad utän at mine öffrige barn något härå efter min död skola hafwa macht at klandra, det warder med mit nams undersättiande i witnens närwaro bestyrkt, som skiedde på ofwan skrefne åhr och dag

Ifwar Tomasson
i Näsbyn

Sålunda wara af Ifwar Tomasson med godt förstånd förordnad och af oss uptechnat och wärderat, intyga på förberörda åhr och dag.

J. P. Schildt

Er. Joh. Salander, Olof
Dafwidsson i Näsbyn.

Likaledes upwiste Samuel Olofsson högloflig Kongl. Kammar. Collegii den 19 Maii 1752 för Ifwar Tomasson uppå ofwanberörde Skattehemman i Näsbyn utfärdade Skattebref; och sedän desse handlingar blifwit upläste, och Samuel Olofsson samt Anna Ifwarsdotter, äfwen härwid närwarande, förklarar sig nöjda at hwardera til äcktenskap taga; så anhölt Samuel Olofsson, det honom och bemelte hans Fästmö lagfart och Fasta å detta hemman bewiljas kunde.

På efterfrågan erhölet Rätten den underrättelse at

Boskervilla 8/9 Kurr. ~~17/10~~

I.T. 2:ne gånger varit gift och i första giftet med Kierstin Johansdotter haft 5 barn, nemligen En myndig son Johan samt 4 döttrar, Kierstin gift med Nils Matsson, Beata med unga Nils Nilsson, Brita som i lifstiden varit gift med unga Jöns Jönsson, alla i Näsbyn, men lämnat efter sig et barn hwilcket straxt efter Modern aflidit, och Maria ogift, för hwilcken sednare Olof Olofsson i berörde By Förmyndare är; Hwar förutan sonen Johan äfwen genom döden afgådt och omyndige barn efter sig lämnat; i andra giftet åter med Barbro Danielsdotter har I.T. allenast et barn, dottren Anna, hwilcken som ofwanberört är, med sökanden Samuel Olofsson förlofwad är.

Härwid inställte sig I.T.s äncka Barbro Danielsdotter och sedan nämnden intygadt, at I.T. under warande äckten-skap med bemelte Barbro Danielsdotter, detta hemman ifrån Crono til Skatte inlöst; Så samtyckte Barbro Danielsdotter det hennes dotter Anna och denna sednares Fästman Samuel Olofsson Lagfart och Fasta å hela hemmanet erhålla måge; men om hon med denna sin dotter och hennes Fästeman icke uti et bröd åsämjas skulle, så förbehöll sig Barbro Danielsdotter at, så länge hon lefwer, få sin Trediedel af Hemmanet nyttia och bruka, hwilcken Trediedel likwäl, efter Barbro Danielsdotters död, Samuel Olofssons och hans tiltänckta hustrus hemman åter hemfalla skulle.

Upläst och widkiänt.

Och blef derefter ofwan berörde Skatte Hemman i Näsbyn 5/16 Mantall för Anna Ifwarsdotter och hennes Fäste man, Samuel Olofsson Första gången utan klander upbudit; dock kommer inan

Fastat bewiljas, afledne sonens Johan Ifwarssöns omyndige barns Förmyndare Unga Nils Nilsson och Unga Jöns Jönsson, Nils Matsson och hans hustru, bemälte unga Nils Nilssöns hustru och Förmyndaren Olof Olofsson alla i Näsbyn at höras om de härwid hafwa något at påminna.

Lagfarter och Inteckningar. (Fol.2124). 1772.

Den 28 januari 1772.

S.D. I anledning af Lagfarts och Intecknings Protocollet den 21 Octobris förledet år, blef skattehemmanet i Näsbyn 5/16 mantal för Anna Ifwarsdotter och hennes man Samuel Olofsson andra gången upbudit, uthan vidare klander, än at afledne Johan Ifwarssöns och unge Jöns Jönssöns, enligit särskilt Protocol af detta Dato, låtit instämma Samuel Olofsson at bewisa det Testamente, som hans hustru af Fadren I.T. fäddt. Dock komma, inan Fasta bewiljas Nils Matsson och hans hustru Kirstin Ifwarsdotter, unge Nils Nilssöns hustru Beata Ifwarsdotter, samt Förmyndaren Olof Olofsson, alla i Näsbyn, at höras om de härwid hafwa något at påminna .

Norrböttens läns dombok 1708 - 1710.

Den 25 februari 1709.

Samma dag lät inför Rätten Anders Nilsson i Börilsbyn inläggia en förgångskriff af dess framledne fader Nils Andersson i samma by och dess hustru Sara Olofsdotter utgifwen sampt med 3:ne gode Mäns underskrifwande Anders Larsson i Ytterbyn, Per Andersson i Glgårdén, Samuel Samuelsson i Börilsbyn de dato d. 28:de Januarii 1706 underskrifwen och verificeradt; Hwarutinnan bem:te Nils Andersson med sin hustru Sara Olofsdotter bekänna sigh wara af dett tillståndh jämwähl så till ålderskomne att dee eij mäckta föda och skiöta sig sielfwa och fast mindre sitt hemman skiöta häfda och bruka, så att deras hemman här af och för denna orsaak skull wijdh ålderens dom tilltagande künde af wanskötzel luta till ruin och undergångh, Cronones skatt och utskylder till afsaknad och afftagande. Hwarföre dee af moget råd h och betänkiande antagit bem:te sin son Anders Nilsson till förgång och sijtningman, fadren honom i Sijtninga Löhn bebreffwandes af hemmanets lösa och fasta 100 Dr kopp:mt och Modren Sara Olofsdotter sina i boet införde Ägendom och lösöron 200 Dr kopp:mt, som hon till sin Styfson Anders Nilsson gifwer och testamenterar; Hwaremot Anders Nilsson medh sin hustru lofwar och tillsäger såsom en son ägnar och bör sin fader och åldriga Styfmoder intill döda dagar wäl nära och försörja och sedan ähr:n till grafwen komma låta; Och såsom denna Sijtninga Löhn är efter Lag och Landzens gamble bruuk och sedwana uppå 3:ne Härads Ting 1:sta ggn d. 27 Februari 1706 2:dra ggn samma år d. 26 Februari 1706 och 3:dje ggn d. 13

Augusti 1707 i Calix Tingslagh uppbudin och således af Anders Nilsson kungiordh wordin, jämwähl sedermera öfwer natt och åhr uthan det ringaste klander och åtahl af Sijtningehionens närmaste arf- och slächtingar, så lagbudin som lagståndin; Ty dömbde Härads Rätten detta fast och stadigt och således Anders Nilsson medh sin hustru och barn Legitimeradt och berättigadt ofwan bemälte Sijtninga Löhn för sigh och sina arfwingar att niuta och behålla.

Norrbottens län dombok. 1772.

Den 28 januari.

S.D. Jöns Jönsson i Wassen och Nils Nilsson i Näsbyn såsom Förmyndare för Johan Ifwarssons i sidstnämnde By omyndiga barn påstodo, efter stämning, det gästgifwaren Samuel Olofsson i Näsbyn måtte bewisa det Testamente, som denne sednares hustru Anna Ifwarsdotter af sin fader Ifwar Tomasson skal bekommit.

Gästgifwaren Samuel Olofsson ingaf denna Rätts Protocoll af den 21 October förledit åhr, som uplästes; och åberopade derefter til witnen uti detta måhl herr Fendrichen wälborne Johan Petter Schildt, sochneskrifwaren wälackta Eric Johan Salander samt nämndemannen Olof Dafwidsson. Emot hwilcka käranderne anförde de jäf, at herr Fendrichen Schildt skal warit Samuel Olofssons giftoman, at sochneskrifwaren Salanders hustru Margareta Salander är syster med käranden Nils Nilsson, som med Ifwar Tomassons dotter Beata gift är, samt att nämndemannen Olof Dafwidsson skal warit owän med Ifwar Tomasson i lifstiden, och sagdt, at denne sednare icke giordt som en braf karl; men Rätten fant dessa omständigheter icke kunna hindra herr Fendrichen Schildt, sochneskrifwaren Salander och nämndemannen Olof Dafwidsson at i saken witna, utan pröfwade skiäligheten för witnen härutinnan at förklara; som genast afsades.

Sedan käranderne blifwit påmint at innan nästa dag til ända går, missnöje öfwer detta Utslag tilkänna gifwa, så framt de sin talan der emot wilja förwara, så aflade herr Fendrichen Schildt, Sochneskrifwaren Salander och Nämndemannen Olof Dafwidsson med händer å bok den wanliga witnes Eden, samt efter behörig

erindran om Edens wigt och angelägenhet, uplästes för desse witnen det Testamente, som I.T. i lifstiden den 6 Maii förledit åhr giordt, och uti ofwanberörda Protocoll intagit är; Hwarefter herr Fendrichen Schildt witnade, at I.T. med godt och sunt förstånd uti witnets, sochneskrifwaren Salanders och nämndemannen Olof Dafwidssons närvaro, til alla delar giordt et sådant förordnande om sin Egendom, som det nu uplästa Testamentet innehåller. Upläst och widkiändt.

Sochneskrifwaren Salander witnade, at I.T. til alla delar giordt et sådant förordnande om sin Egendom, som ofwanberörda Testamente innehåller, och ehuru I.T. då war säng liggande, och hade en mattande siukdom, hade lickwäl I.T. när Testamentet giordes, warit af godt och sunt förstånd. Upläst och widkiändt.

Nämndemannen Olof Dafwidsson witnade at han warit tilstädes när I.T. lät uptechna sin fasta och lösa Egendom. Sedan upteckningen skiedt, hade witnet gådt derifrån, men ungefär efter 1 1/4 timme åter begifwit sig til I.T, som då låg siuk i Kiöket på sin gård; under det witnet war borta hade det nu uplästa Testamentet blifwit skrifteligen upsatt; men när witnet kom tillbaka, hade sochneskrifwaren Salander uti herr Fendrichen Schildts och witnets närvaro upläst för I.T. samma Testamente, då I.T. widgådt, at han til alla delar giordt et sådant förordnande om sin fasta och lösa Egendom, som ofwanberörda uplästa Testamente innehöllo; I.T. hade den gången talt och swarat klokt på alla frågor, som till honom gjorde blefwo så at witnet icke annat kunnat finna, än at I.T. då war af

sunt och godt förstånd. Upläst och widkiänt.

Käranderne förestälte äfwen til witne å deras sida soldaten Anders Lejonhjerta, Emot hwilken gästgifwaren Samuel Olofsson i förstone anförde det jäf at Lejonhjerta wore hans trätobroder; Ifrån hwilcket jäf Samuel Olofsson sig lickwäl sedermera begaf; och aflade altså soldaten Lejonhjerta med hand å bok den wanliga witnes Eden, samt efter undfångne förmaning, at icke beswära sit samwete med osan berättelse, wittenade soldaten Lejonhjerta, at en Söndags qwäll ungefät 8 dagar förr än I.T. wid uptechningen af sin Egendom, gjorde det sidsta Testamentet, hade I.T. förordnadt, at hwarthera af hans döttrar Kirstin, Beata och Maria skulle af hans fasta och lösa Egendom få efter honom 40 daler kopparmynt; men sedan, alt på en och samma timma, hade I.T. sagdt, at hwarthera af bemelte hans 3:ne döttrar skulle få 80 daler kmt, sedan 100 daler och slutligen 300 daler kopparmynt, hwilket Testamente sochneskrifwaren Salander ock, som witnet wille sig påminna, skrifteligen upsadt. Måndags morgon derefter och kanske de påföljande 2:ne dagar hade I.T:s änka sagdt til bemelte sin man, "det du gjorde i går, så ändra för all ting, och gie lagom, annars så kommer jag och hela huset at bli öde om du så gier, ändra det i Guds namn", hwarpå I.T. swarat, "ändra det du, som är på fötterna, jag kan intet ändra det."

En afton i sidstberörda wecka hade I.T:s änka farit til Prästegården, men förut bedt witnet ej allenast tala wid hennes man, at han utaf Testamentet til förenämnda dess 3:ne döttrar

skulle slå af 100 daler, utan ock at skicka efter Johan och Nils Jönssöner i Näsbyn, at såsom witnen derwid tilstädes wara, hwilcket sednare witnet ock giordt och när witnet blef warse Johan och Nils Jönssöner komma, hade witnet sagdt til I.T.

"Behåll nu i hufwudet Far, det mor sa åth Ehr och jag säger Ehr, och mins nu när de komma in, at ni talar ricktigt hwad ni will säga, och glöm intet bort det."

Sedan Johan och Nils Jönssöner kommit in i Kiöket där I.T. låg i en ståndsäng, hade witnet sagt til I.T. "Mins nu Far hwad mor sade åth Ehr förr än hon drog af, at det skulle dragas af 100 daler för dem hwar" - hwarpå I.T. då, uti witsnets och Johan och Nils Jönssöners närwaro sagdt - "Kierstin dras af 100 d:r, Beata dras af 100 d:r", men den 3dje dottren hade I.T. glömdt bort och då witnet derwid yttradt sig til I.T. - "än Maja då" hade Johan och Nils Jönssöner sagdt til witnet - "han behöfwer ingen talman". Som ock Johan och Nils Jönssöner då frågadt I.T. om det wore sandt som han sade, hwarpå I.T. swarat: ja.

Emellan ofwanberörda Söndag, när förra Testamentet giordes och derpå följande onsdag, hade I.T. en afton yttradt sig - "dra nothen ifrån Elden, brän intet opp nothen"; men ingen noth hade den gången warit inne i Rummet där I.T. låg; ock hade I.T, när Testamente första gångerna skiedde ibland yrat och sagt efter hwad andra talt för honom, och då några derunder bad I.T. om något, hade han alltid swarat derpå: jo, jo, ja, ja. När sidsta Testamentet wid ofwanberörda uppteckning skiedde,

hade witnet icke warit tilstādes; men då samm Testamente sedermera samma dag, utj herr Fendrichen Schildts, Sochneskrifwaren Salanders och Nämndemannen Olof Dafwidssons närwaro för I.T. uplästes, hade witnet äfwen hos I.T närwarit; dock hade I.T. äfwen då yrat och icke warit aldeles af godt och sundt förstånd, utan swarat jo, jo til alt hwad som frågades honom. Upläst och widkiänt.

Förmyndarne sade sig denna gången icke hafwa något vidare härutinnan at påminna.

Norrbotten län. Dombok 1772.

Den 24 oktober 1772.

S.D.Uti Testamentstwisten emellan Jöns Jönsson i Wassen och Nils Nilsson i Näsbyn, såsom Förmyndare för Johan Ifwarssons i sistnämnda By omyndiga barn, å ena, samt gästgifwaren Samuel Olofsson i Näsbyn å andra sidan, instälte sig åter Parterna tillika med swarandens Fullmächtige Stads Fiscalen wälbetrodde Emanuel Montell;

Ingifwandes Förmyndarne denna Rätts Protocoll och Utslag af den 28 Januari innewarande åhr, som uplästes, och åberopade derēfter til ytterligare witne uti detta måhl sochne skomakaren Johan Bergstedt, hwilcken ock ojāfwad aflade den wanliga witnes Eden, samt efter undfångna förmaningar at icke beswära sit samwēte med osan berättelse, witnade sochnessköf makaren Bergstedt at den dag, som I.T. lät uptechna sin Egendom, hade efter slutad uptechning witnet gådt in i Kiöket på Näsby gästgifwaregård, där I.T. då låg siuk uti sin säng; Något derēfter samma dag hade herr Fendrichen Schildt, sochne skrifwaren Salander och nämndeman Olof Dafwidsson äfwen i berörda Kiök inkommit, då sochne skrifwaren Salander sagst til I.T: "Fars gubbe, wi ha skrifwit nu det här Testamente, ni skal få höra på det" - och sedan sochne skrifwaren Salander samma Testamente oppläst, samt derēfter frågat I.T. om hans willia så wara som det då uplästa Testamengtēet innehålla, hade denne sednare swarat ja, ja, det får så wara, och emedan I.T. då icke, som witnet hört, swarat annat än ja til alt hwad som af honom frågades, och I.T. den gången icke war aldeles lika som förut inan

han sjuk blef. Ty hade witnet deraf trodt, at I.T. då icke war af aldeles godt och sundt förstånd, som ock denna sistnämnda un ungefähr 8 dagar derefter genom döden afgådt.

Upläst och widkiändt.

Och emedan parterne yttrade sig til förening icke wara obenägna; Ty lämna des dem til den ändan afträde.

Efter någon stund instälte sig åter bemälte Parter och inlefwereade följande skrifteliga förening.

Emellan mig Samuel Olofsson samt mig

Johan Ifwarssons omyndiga barns Föemyndare, är följande förening ingången, nemligen at

jag Samuel Olofsson uplåter halfwa mitt eller afledne I.T:s hemman till afledne Johan Ifwarssons barn samt til hus at wistas och boo uti Torpehusen nu å Lejonhjertas Torp befintliga äro, och derest jag icke thesse nämde hus af Rotesällarne får uphandla, så utfäster jag mig at låta afledne Johan Ifwarssons äncka med Barnen sittia i min gård til thes jag them nödiga huus får upsättia.

Af lösa Egendomen efterlemnar jag ock til bemelta omyndiga utan betalning, nemligen,

2 huggare, 2 liar, 2 skäror, 2 spadar, 2 gräf, 3 ryssjor, 4 små näth, 3 löj skiöth, 12 fannars noth, 2 brax näth, 15 skrindor hö. Af Spannmåhlen åter, enär åkergrödan blifwer tröskad, lämnas helften men 4 tunnor theraf, så påstår jag Samuel Olofsson, åter ligen En tunna förswarligt korn hwart åhr til thess thesse 4 tunnor mig återstälte blifwit.

Af den Åker, som i våras blifwit uptagen och sådd

som then åker nu i Höst uptagen och utsynt är, förbehåller jag Samuel Olofsson mig under min hemmans dehl nyttia, och lämnar lika goda ägor i stället at få upbruka til andra halfwa hemmanet.

Then åker och änges jag å nyo upsadt påstår jag Samuel Olofsson, at så många famnar theremot af andra halfwa hemmanet upsättas skal i jämn godt stånd.

Til yttermera wisso warder thenne ingångne förening med våra namns undersättiande bestyrkt, som skiedde i Calix den 24 October 1772.

Samuel Olofsson

Anna Ifwarsdotter

i Näsbyn

Å våra Pupillers, afledne Johan Ifwarssons omyndige barns

wägnar

Jöns Jönsson i Wassen

Nils Nilsson i Näsbyn

Til witne:

Erik Jacobsson
i Siknäs

Anders Larsson
i Stråkanäs

Efter upläsande här af, erkände Parterne, at de mot hwarandra så öfwerenskommit, som ofwan berörde skrifteliga förening ord ifrån ord innehåller; hwarmed de ock til alla delar förklarade sig nöida; hwarföruthan Parterne sig förente at gästgifwaren Samuel Olofsson skal få behålla all den gröda som han på sit Swedjeland Kalfholmen innewarande åhr bekommit, samt i fall swaranden får lösa Torphusen åht de omyndige, och berörde hus sedermera til annat ställe flyttas måste, skal gästgifwaren Samuel Olofsson icke wara plichtig, at samma hus med sin bekostnad bortflytta.

Sluteligen lofwade Förmyndarne Jöns Jönsson och Nils

Nilsson at deres Pupiller skola allena betala til theras Faders syster Maria alt det arf af fast och löst samt Bröllop och Bröllops gåfwa, som henne efter Fadrens Ifwar Tomassons Testamente tillkomma bör; Som ock Förmyndarne nu mera sig if ifrån alt vidare klander å samma Testamente begåfwo. Upläst och widkiänt.

Sedan det afhörda witnet Skomakaren Bergstedt om betalning för des tidsförsummelse ansökning giordt, och Rätten jemwäl genom särskilt Utslag innewarande dato funnit, at detta hemman i 2:ne lika delar klyfwas kan, så

a f s a d e s

Althenstund Parterne således som förbemelt är, med hwarandra uti detta måhl i wänlighet öfwerenskommit; För den skull pröfwar Rätten skiäligt samma förening härigenom att gilla och stadfästa; Dock skola Förmyndarne bethala til witnet sochne skomakaren Bergstedt för hans tidsförsummelse Twå daler kopparmynt.

Slutligen warda uppå Swarandens ansökning sochne skrifwaren Salander och nämndemannen Olof Dafwidssön förordnade, at emellan gästgifwaren Samuel Olofsson och Johan Ifwarssons omyn-dige barnnuti 2:ne lika delar fördela alla de åkrar och ängar, som til hela hemmanet höra.

S.D. anhölt gästgifwaren Samuel Olofsson i Näsbyn at i 2:ne lika delar få klyfwa sit skatte hemman dersammastedes 5/16 mantal, emedan han helften deraf til sin swåger Johan

Ifwarssons onyndige barn uplåtit.

Och althenstund under hela hemmanet finnes 7 Tunland öppen åker, utfordring för 2:ne hästar och 15 kor, utom smärre kreatur, tillfällen til mera åkers och ängs intagande af utmarken, medelmåttigt mulbete, swagt Laxfiske, men Träskfiske och fiske i hafssiön efter Löjor och Strömning samt Timber gärdsel och wedbrand alt til husbehof:

Förthenskull och til följe af Kongl. Majt:s nådiga Förklaring af den 24 Januari 1751 öfwer Kongl. Förordningen om Hemmans klyfningar den 30 Junii 1747, pröfwar Rätten skiäligt at tillåta, det må gästgifwaren Samuel Olofssonsoöfwahberörda Skattehemman i Näsbyn 5/16 Mantal uti 2:ne lika delar klyfwas; doch åligger sökanden om wärckställighet härå sig hos Konungens Befallningshafwande forderligast at anmäla.

Norrbottens län dombok. 1774.

Den 27 januari 1774.

S.D. Ingafs och uplästes följande synings Instrument:

På afledne Johan Ifwarssons omyndige barns Förmyndares Jöns Jönsson och Nils Nilsson i Näsbyn anmodan hafwa under-technade synt then Tract the söka til gårds Tomt för bemelte theras Pupiller få intaga, och befunnit samma Tract af sandig Jordmon samt belägen 18 famnar i Nordost ifrån Samuel Olofssons i Näsbyn gård, och innehåller i längd 15 famnar samt i bredd 18 famnar, och at Byamännen emot thenna sökta Tracts intaga till gårds Tomt intet hade at påminna. Calix den 5 November 1773.

Anders Larsson
i Stråkanäs

Olof Dafwidsson
i Näsbyn

Skrifwit af Er. Joh. Salander

Och althenstund Syhnemännen intygade at de öfrige Näsbyboar icke hafwa något wid denna Syn at påminna:

Förthensskull, och i anseende til det mera Synings-Instrumentet innehåller, pröfwar Rätten skjälighet at tillåta, det måga Johan Ifwarssons omyndige barn ofwanberörde utsynte Tract til gårds Tomt intaga.

Häradsrättens upbuds och intecknings protokoller år 1774.3

2:dra delen.

Den 27 januari 1774. Fol 2456.

S.D. Anhölt gästgifwaren Samuel Olofsson i Näsbyn för sig och sin hustru Anna Ifwarsdotter om fasta å det skatte hemman der sammastädes 5/32 mantal, som Gästgifwaren Ifwar Tomasson i lifstiden och hans hustru på theras dotter Anna Ifwarsdotter och hennes man, bemelte Samuel Olofsson, öfwerdragit; hwarjemte denne sednare ingaf följande skrift.

Emot then lagfart och fasta, som vår swäger Samuel Olofsson och swägerska Anna Ifwarsdotter hos then wällofliga Härads Rätten söka å aflidne Ifwar Tomassons i Näsbyn belägna hemman, hafwa wi undertecknade intet att påminna, som altså med våra namns undersättiande i witnens närwaro bestyrkes af Calix den 25. Januari 1773.

Beata Ifwarsdotter
i Näsbyn
Kirstin Ifwarsdotter
och
Nils Matsson i Näsbyn

å min pupills Maria
Ifwarsdotters wägnar
Olof Olofsson i Näsbyn

Til witne
Olof Dafwidsson
i Näsbyn

Anders Berg
i Näsbyn

Efter upläsande häraf och emedan detta hemman numera för Gästgifwaren Samuel Olofsson och hans hustru lagståndit är; Ty kommer och Fasta derå för dem at utfärdas; som genast afsades.

S.D. Kom för mig och sitttiande Rättegästgifwaren Samuel Olofsson i Näsbyn, och upwiste denne Rätts Protocoll och Utslag af den 21 october 1771 samt 28 Januari och 24 October 1772, hwar-

af samt af särskilt utslag under detta dato befants, det hans Swär Föräldrar Ifwar Tomasson i Lifestiden och hans änka Barbro Danielsdotter updragit deras aflinge Skattehemman i Näsbyn 5/16 Mantal til deras dotter Anna Ifwarsdotter och hennes man Gästgifwarem Samuel Olofsson, emot det desse senare skulle enligt det uprättade Inventario utlösa sine medarfwingar för thesas uti hemmanet ägande andelar med mera ofwanberörda Protocoll och Utslag innehålla; Och emedan Sökandernes medarfwingar samt afledne Johan Ifwarssons i Näsbyn onyndige barns Förmyndare Unge Nils Nilsson i samma By och Unge Jöns Jönsson i Wassen förklarar sig wid Ifwar Tomassons och hans hustrus Barbro Danielsdotters förenämnda måtto om hemmanet gjorde förordnande icke hafwa något at påminna, sedan Samuel Olofsson och hans hustru helften af detta hemman eller 5/32 mantal til bemelte Johan Ifwarssons onyndige barn uplåtit; Ty anhölt Samuel Olofsson, det honom och hans hustru nu mera Tings Rättens skiöte och Fastebrief å detta hemman 5/32 mantal bewiljas kunde.

Och althenstund Gästgifwarem Samuel Olofsson och hans hustru Anna Ifwarsdotter således, som förbemält är af ofwanberörde Skatte Hemman 5/32 mantal ägare blifwit och samma hemman finnes wid 3:ne lagtima Ting den 21 October 1771 samt 28 Januari och 24 October 1772 wara för dem upbudit, utan at hwarken då eller inom lagaståndstiden något annat klander än förbemält är, deremot blifwit anmält; Förthensskull, och til följe af Lag 4 Capit 1 § Jord.B. dömde jag med soknens nämnd merberörde Skattehemman i Näsbyn 5/32 mantal för gästgifwarem Samuel Olofsson och hans hustru Anna Ifwarsdotter lag och wälfångna Egendom derå ingen

efter denna dag tala må; wid bot som Lag om Häreidsdombrott
stadgar.

Norrbottens län dombok.

1739 den 3 oktober. Utaf skattebonden i Ytterbyn Olof Olofsson ingafs en sålunda ord ifrån ord lydande Dispositionsskrift:

Aldenstund jag underteknad Olof Olofsson, så wäl för min ålderdom som bräcklighet skull, icke längre förmår mitt ärftel. och i Näsbyn belägna 1/3 mantals skattehemman förestå, häfda och bruka; ty updrager jag detsamma till besittning åt min son Nils Olofsson och hans hustru Kierstin Andersdotter at nu och i framtiden oqwald få bruka och besittia, som sin wäl Lagfångne ägendom intet undantagandes af alt hwad som till bem:te hemman af ålder hört eller härefter med lag och dom tillwinnas kan, allenast min son och sonahustru mig som rättskaffandes barn ägna och anstå tillhanda gå, samt efter mine dagar som jag icke twiflar om, med sine andre syskon lærer komma öfwerens, enär de denna afhandling hos sig i närmare ögnamärke willja taga, det jag detta för min ålderdom är worden föranlåten att göra;

Hwaremot jag Nils Olofsson förpligtar mig at bem:te min fader och moder Lisbeta Larsdotter i lifstiden behörigen försörja, skiöta och hysa, samt sedan den högste dem ifrån detta jordiska affordra täckts, hederligen till grafwen befordra; des utan hafwer jag, såsom en ärkjänsla till denna afhandling min K. fader och moder i penningar Trehundrade dähler kopp.mt samt 5 tunnor korn af boet aftaga låtät; altså warder denne vår afhandling med vårt mogna råd offentel. wederbörandes samtycke sluten; ty bestyrkes detta med våra namn och bomärkens undersättiande, i wittnens närwaro, som skiedde i Calix de. 7 Martii A:o 1739. Olof Olofsson i Ytterby

Till wittnes E. Billberg

Och som Olof Olofsson härhoos anhålla mände, det wille Härads Rätten denne hans Disposition uti protocollet uptaga, samt sedan honom extradition deraf bewilja, widgåendes wid upläsandet än ytterligare des innehåll; Altså blef honom och sådant bewiljadt, till den kraft och wärkan som Lag medgifwer.

För alla ärlighe män som thetta mitt näruarandes öpna breff
hender förekomma Bekenner iagh Laurentz Oloffson, Laghmandz doom
haffuader i Vestra Botne, at tå iagh hölt Laghating medh almoghen
i Skelleta Sokn, utj Kongl Mttz Befalningesmadz Jöns Håkesons när-
uaru, på then 29 dagh July, Anno 1550, Tå komo för rätthen ärlige
män, Her Anders kyrkeherre i Skelletta, och Pedher Thomeson i Kåge,
och presenterade itt stillo breff, som Påuel scriffuare borgare i
Stocholm the giffuit hadhe om vintren tilförenne, Och var han här
om vintre, under the menig, at han ville göra thet kööp tilbaka eller
ogilt, som hans modher gifdt och gillat hadhe medh breff och Sigel,
hvar han thet hadhe kunnat, När han tå förna, at thet hema var Lagh-
ligha epter Sueriges lagh bortsält, bådhe medh breff och liffuande
vitnom, gaff han sigh til frijdz, doch så at förnempde Her Anders och
Pedher Thomeson, medh sijna Laghbrödher skulle göra honom stilla ther,
oppå, epter hans nöyo och godhemändz samtyckio och medhel, Som var 50
timber gråwerk, timbret för 2 mrk, ther til gaffue the honom tuå klippare
hvar thera om 14 mrk, Thetta bekende han sigh aldeles til godho nöyo
och fulla betalning upburit haffua, och tilsadhe same grande goodz i
Kåge Her Anders och Pedher Thomeson medh theres Laghbrödher, medh alla
tiläghor, epter som the förra breff lydha, til Land och vatn, när by
och fiärran, til ewerdelige ägho, och affhände sigh och sijna ärfving-
ar och skylningar Epter thet breff och vitne, så vel hans skyllemän
som oskylle som thetta vitnadhe för rätten, dömpde iagh thet fast blif-
fua skulle epter thenne dagh, vidh hvar och eens 6 mrk, Thesse tolf
såte i nempden /Per Jåpson i Drängxmark/ Hans Märtheson i Osteuijk/
Anders Ericksson i Kluthemark/ Jon Person i Medhle/ Aruidh i Lunden /
Peder Jons i Beck/ Karl i Bura/ Håkan i Nord/ Anders smedh i Vijken/
Oloff Nilsson i Falemark/ Oloff Nilsson i Geffuelsmark och Jon Lars
i Bölet/ Til yttermere förvarnig och stadhfestilse hänger iagh mitt
Signet nidhan för thetta eff, Giffuit dagh och år som före skrif-
fuit är.

L.S.

(Sigillum adest)